

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2020-6-17>

УДК [338.45:796]:330.342.146(477)

JEL

Я. В. Леонов

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури, м. Харків

e-mail: leonov.yaroslav.2017@gmail.com

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-8837-5744>

СОЦІАЛЬНО-РИНКОВІ УМОВИ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ ІНДУСТРІЇ В УКРАЇНІ

Поглиблено теоретико-прикладні підходи до регулювання соціально-ринкових умов розвитку спортивної індустрії. У складній структурі суб'єктів соціального розвитку й здійснення соціальної політики безпосереднім та основним суб'єктом є особистість, індивідуальність. Жодне завдання соціального розвитку та соціальної політики не може бути розв'язане, якщо не будуть створені умови для самореалізації потенціалу людини. Розглянуто сучасні умови функціонування спортивних організацій, зокрема економічні, соціально-ринкові орієнтири розвитку людського потенціалу. Узагальнено основні підходи до розроблення стратегічних заходів соціально-ринкового механізму розвитку спортивної індустрії в Україні. В умовах жорсткої конкуренції та швидко змінюваної ситуації спортивні організації мають не лише концентрувати увагу на внутрішньому стані справ, але й виробляти довгострокову стратегію поведінки. Доведено, що головними елементами впровадження соціально-ринкового механізму спортивної індустрії мають бути система динамічного балансу попиту та пропозиції, комерціалізація, інноваційна політика органів місцевої влади, формування ефективних організаційно-правових та управлінських структур.

Ключові слова: соціально-ринкова економіка, соціальна політика, державне регулювання, спортивна індустрія, людський капітал, капітал здоров'я, здоровий спосіб життя, інноваційний розвиток.

Leonov Ya. SOCIAL AND MARKET CONDITIONS FOR THE DEVELOPMENT OF THE SPORTS INDUSTRY IN UKRAINE

The theoretical analysis of conditions of the sports industry development is carried out. An individual is a direct and main entity in the complex structure of the entities of social development and social policy implementation. The problems of social development and social policy cannot be solved without the conditions for self-realization of human capacity. Under modern conditions, there is a process of scientific knowledge specialization and establishment of scientific schools of research in the development of the sports industry and its impact on shaping a healthy society. Deepening economic reform significantly impacts the development of market relations in the sports industry in Ukraine, which is characterized by changes in ownership, forms of management, rules, methods of managing the sports industry, and quality of promoting a healthy lifestyle. Organizational, managerial, and economic activities in physical culture and sports are aimed at meeting the growing needs of the population in high-quality physical culture and health services that will promote human development, implementation of the European value system, and development of the sports industry. The generalized idea about the social and market-related mechanism of regional management is given. In conditions of fierce competition and rapidly changing situation, sports organizations must not only focus on the internal state of affairs but also develop a long-term strategy of behavior that would keep pace with changes in the environment. In the past, many organizations have been able to function successfully, focusing mainly on day-to-day operations, on internal issues related to improving the efficiency of resource management in current activities. However, now, although the task of rational use of capacity in current activities does not change, it is extremely important to implement the management, which ensures the adaptation of physical culture and sports organization to rapidly changing external conditions. The importance of an innovative approach to creating conditions for the development of physical culture and sports at the regional level is emphasized.

Keywords: social market economy, social policy, state regulation, sports industry, human capital, health capital, healthy lifestyle, innovative development.

Постановка проблеми. Реформаційні процеси, що відбуваються в Україні, спричиняють істотні зміни в усіх сферах суспільного життя. Цей факт обумовлює потребу у вирішенні проблеми поступального інноваційного розвитку спортивної індустрії в умовах запровадження ринкових відносин на основі відповідного ефективного механізму державного регулювання та розбудови соціально орієнтованої економічної політики. В умовах сьогодення відбува-

ється процес спеціалізації наукового знання, становлення наукових шкіл, дослідження розвитку спортивної індустрії та її впливу на формування здорового суспільства.

Через стрімкий розвиток суспільства поняття людського капіталу також значно розширюється. Сучасні дослідники дають йому різноманітні трактування. Наприклад, Г. І. Бондаренко вказує на те, що під людським капіталом розуміють знання,

навички та здібності людини, які сприяють зростанню його продуктивної сили й трудового потенціалу [1]. Г. А. Хмелева дотримується думки, що людський капітал являє собою сукупність інтелектуальних, психофізіологічних, мотиваційних активів людини, сформованих завдяки інвестиціям у нього, які впливають на результати його виробничої діяльності, умови й спосіб життя [2].

Ю. А. Корчагін описує людський капітал як інтенсивний продуктивний і соціальний фактор розвитку й життєдіяльності суб'єкта, який нерозривно пов'язаний з людиною, з його інтелектом і менталітетом. Він формується завдяки інвестиціям у виховання, освіту, здоров'я, знання, підприємницьку здатність, інформаційне забезпечення, безпеку та економічну свободу населення, а також у науку, культуру й мистецтво [3]. Тобто базовими складовими людського капіталу є ментальність народу (традиції та культура населення, зокрема ставлення до праці, сім'ї, законослухняність, на які визначальний вплив справляли релігія, ступінь економічної свободи та умови життя), якість освіти, здоров'я, накопичення знань (рівень розвитку науки та конкурентоспроможність накопичених знань), конкуренція та економічна безпека, верховенство права, безпека бізнесу й громадян.

Питання, пов'язані з дослідженням проблематики управління розвитком національної, регіональної та секторальної економіки, знайшло своє відображення в працях відомих вітчизняних науковців і зарубіжних фахівців, серед яких В. Бауер, І. Бланк, В. Базилевич, А. Двігун та ін. Однак не повною мірою окреслено серед них є проблематика розроблення соціально-ринкових механізмів розвитку спортивної індустрії, що створює умови для відбору та реалізації стратегії сталого довгострокового її розвитку.

Метою статті є обґрунтування системного підходу до регулювання соціально-ринкових умов розвитку спортивної індустрії в Україні.

Основні результати дослідження. Становлення соціально-ринкової економіки відбувається у світовому суспільстві достатньо довго та нерівномірно. Цей процес характеризується формуванням суспільства, яке досягло високого рівня добробуту та економічної стабільності, а також подальшим удосконаленням соціальної функції держави, зростанням витрат держави на соціальну сферу й розвитком соціальної інфраструктури. Внутрішній стан суспільства та наявні проблеми є реальним джерелом формування цілей соціально-економічного розвитку держави. Життя сучасного суспільства неможливе без передбачення майбутнього, визначення цілей і завдань його розвитку, обґрунтування засобів досягнення поставлених цілей, тобто без стратегії розвитку на певний період часу. Сутність державного управління соціально-економічним розвитком вимагає налагодженого цілепокладання, конкретного прогнозування, програмування та планування дій, визначення економічної політики держави щодо

найважливіших економічних і соціальних процесів і формування ставлення до них держави в особі законодавчої та виконавчої влади, враховуючи вплив ринкової інфраструктури [4-6].

Конституція України (ст. 49) стверджує: «Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя» [7]. Охорона здоров'я, забезпечення умов для здорового способу життя, ефективних санітарно-гігієнічних заходів віднесені до переліку основних прав громадян України, які захищаються державою на підставі конституційних положень відповідно до міжнародних стандартів.

В Україні набуває поширення міжнародний рух «Спорт для всіх», який розглядає спортивно-оздоровчі заняття як невід'ємне право кожного громадянина, незалежно від етнічних, вікових, статевих відмінностей, соціального статусу і можливостей. Це нове досягнення світового суспільства, яке має прихильників у багатьох країнах, спрямоване на зміцнення здоров'я і розвиток фізичної підготовленості населення за допомогою спортивних і рекреаційних видів оздоровчої рухової активності.

У Національній стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» зазначено, що на початку XXI ст. достатній рівень оздоровчої рухової активності (а це не менше ніж 4-5 занять на тиждень тривалістю не менше ніж 30 хвилин) мало лише 3% населення, середній рівень (2-3 заняття на тиждень) – 6%, низький рівень (1-2 заняття на тиждень) – 33% населення. Для створення сприятливих умов для зміцнення здоров'я громадян потрібно здійснювати належну роботу щодо збільшення оздоровчої рухової активності населення, що в поєднанні з раціональним харчуванням, боротьбою зі шкідливими звичками, відповідними екологічними умовами забезпечує належний рівень здоров'я та високу тривалість активного життя громадян [8].

Принципово нова система соціально-економічних відносин, які формуються в Україні, має бути адекватно відтворена в соціальній політиці держави. Процес реалізації активної соціальної політики спрямований на формування нової якості соціального буття, на підвищення індексу людського розвитку. У складній структурі суб'єктів соціального розвитку й здійснення соціальної політики безпосереднім і основним суб'єктом є особистість, індивідуальність. Жодне завдання соціального розвитку та соціальної політики не може бути розв'язане, якщо не будуть створені умови для самореалізації потенціалу людини.

Зауважимо, що компонент здоров'я стає найважливішим у трактуванні людського капіталу сучасними дослідниками. Наприклад, О. І. Ковальова стверджує, що «людський капітал здоров'я виходить в своєму розумінні з системи цінностей людини і суспільства. Для будь-якої людини найціннішим є можливість зростання, благополуччя, соціального

статусу, професійної кар'єри, що неможливо без здоров'я» [9]. Є. О. Єгорова вказує на те, що донедавна більше досліджень було присвячено капіталу освіти, який розглядався як головний фактор у формуванні людського капіталу. Однак на сучасному етапі все більше уваги приділяється капіталу здоров'я як невід'ємної і базової частини людського капіталу: «інвестиції в капітал здоров'я сприяють збільшенню працездатного віку населення, скороченню рівня захворюваності та смертності, що в цілому позитивно впливають на людський капітал» [10]. Також звертається увага на те, що капітал здоров'я є невід'ємною частиною людського капіталу, інвестиції в який виражаються в збереженні працездатності шляхом зменшення захворюваності та збільшення продуктивного періоду життя [11].

Поліпшити ситуацію можна за умови, якщо в центрі реформування системи господарювання й управління буде людина з її інтересами та проблемами. Однак, як свідчить досвід, реформування сфери соціального розвитку в Україні здійснюється непослідовно й суперечливо. Однією з причин такого становища є невизначеність загальних теоретичних положень. Нові умови господарювання вимагають перегляду теоретичних засад цієї складної проблеми. Крім того, входження України в європейське співтовариство накладає певні зобов'язання щодо врахування міжнародного досвіду впровадження ринкових організаційно-правових моделей соціального розвитку та сформованого рівня соціальних стандартів життя, а також розвитку соціальної інфраструктури, діяльність якої зорієнтована на задоволення соціально-культурних, духовних та інтелектуальних потреб людини.

Сприяння формуванню в людини здорового способу життя визначене законодавством України як один з основних напрямів державної політики, що передбачає багатосекторальну діяльність, залучення до неї держави, громади, некомерційних і комерційних неурядових організацій та індивідуумів. Не менш актуальною є проблема забезпечення виконання вимог чинного законодавства щодо сприяння здоров'ю та здоровому способу життя з боку всіх суб'єктів суспільних відносин.

Проблема ефективного розвитку спортивної індустрії як сегмента соціальної інфраструктури має актуальне й самостійне значення для України. Займаючи в історичному та соціально-демографічному значенні «сполучне положення» між державою, роботодавцями та працівниками підприємств, організацій, спортивна індустрія все більше перетворюється на активний центр формування здорового способу життя населення, міцного людського капіталу, соціальної стратегії, розвитку економіки.

Поглиблення реформування економіки суттєво впливає на розвиток ринкових відносин у спортивній індустрії в Україні, що характеризується змінами форм власності, форм господарювання, правил, прийомів управління спортивною індустрією, якістю

популяризації здорового способу життя. Сталий розвиток ринкової економіки має певні соціальні орієнтири на якість життєдіяльності населення, на виховання людини, яка гармонійно поєднує в собі духовне багатство, моральну чистоту та фізичну досконалість через формування потреби у веденні здорового способу життя.

Організаційна, управлінська та економічна діяльність організацій спортивної індустрії направлена на задоволення зростаючих потреб населення в спортивно-оздоровчих послугах високої якості, які сприятимуть розвитку людського потенціалу, впровадженню європейської системи цінностей і розвитку спортивної індустрії.

Сучасні тенденції розвитку Європейського Союзу вказують на стабільне відставання країн угруповання від США за показниками рівня продуктивності праці, результативності, ефективності інноваційних систем [12]. Водночас для України створення, розповсюдження та використання знань про європейський досвід формування здорового способу життя населення; ціннісний орієнтир забезпечення соціально-культурного розвитку; інтеграція системи фізичного виховання як основи розвитку сучасної цивілізації; організаційно-управлінські підходи спортивного бізнес-адміністрування організацій; педагогічні технології впровадження європейських стандартів у систему професійної освіти кадрів спортивної індустрії сприятимуть реалізації науково-технічної та інноваційної політики, яка передбачає поєднання освіти, науки, технологій, інновацій та виробництва.

У сучасних умовах спостерігаємо багатофакторні явища соціально-економічного, соціально-психологічного, організаційно-управлінського, освітнього та економічного характеру. Оскільки спортивна індустрія стосується соціально-економічного аспекту життєдіяльності людини та функціонує в умовах ринкової економіки, доцільним, на наш погляд, є застосування системного підходу до розроблення стратегічних заходів соціально-ринкового механізму розвитку спортивної індустрії в Україні. В основі формування цього механізму знаходиться низка принципів і підходів.

1. Підхід, заснований на дотриманні прав людини: визнати право мати найвищий досяжний рівень здоров'я одним з основних прав кожної людини незалежно від його расової, статевої, релігійної приналежності, мови, кольору шкіри, політичних чи інших переконань, національного або соціального походження, рівня багатства, сімейного стану або будь-якого соціального статусу, як це проголошено у Загальній декларації прав людини [11].

2. Підхід, заснований на принципі справедливості: визнати, що на нерівномірний тягар захворювань впливають соціальні детермінанти здоров'я і що дії щодо цих детермінантів як серед уразливих категорій населення, так і серед усього населення потрібні для зниження загального тягара

захворювань і створення інклюзивного, справедливого, з економічної точки зору, продуктивного й здорового суспільства [12].

3. Дії на національному рівні та міжнародне співробітництво й солідарність: визнати головну роль і відповідальність державних органів у справі боротьби із захворюваннями та важливу роль міжнародного співробітництва в наданні державам підтримки на додаток до зусиль, що вживаються на національному рівні.

4. Багатосекторальна діяльність: визнати, що для ефективної профілактики захворювань і боротьби з ними потрібно лідерство, координоване залучення зацікавлених сторін і багатосекторальна діяльність у галузі охорони здоров'я як на рівні уряду країни, так і на рівні суб'єктів господарювання. Залучення сторін і багатосекторальна діяльність ґрунтується на принципах обліку питань охорони здоров'я у всіх сферах політики й на всіх рівнях уряду, із залученням усіх секторів (охорона здоров'я, спортивна індустрія, сільське господарство, комунікації, освіта, зайнятість, енергетика, навколишнє середовище, фінанси, продукти харчування тощо), з партнерськими зв'язками з відповідними структурами громадянського суспільства й приватного сектору.

5. Підхід, що враховує весь життєвий цикл людини: існують можливості ведення профілактики захворювань і боротьби з ними на різних етапах життя людини; проведення заходів у ранньому віці є найбільш ефективною формою первинної профілактики. Реалізуючи заходи політики, плани і заходи з профілактики захворювань та боротьби з ними, слід брати до уваги соціальні і медичні потреби людини на всіх етапах життєвого циклу (зміцнення здоров'я дітей, підлітків і молоді, пропаганда здорового трудового життя і здорового старіння на більш пізніх етапах життя).

6. Розширення прав і можливостей людей і громад: потрібно наділяти людей і громади правами й залучати їх до участі в заходах з профілактики захворювань і боротьби з ними, включно з інформаційно-пропагандистською діяльністю, розробленням політики, плануванням, законотворчістю, наданням послуг освіти та навчання, моніторингом, науковими дослідженнями та оцінюванням.

7. Розроблення стратегій на основі фактичних даних: стратегії та практики з профілактики захворювань та боротьби з ними мають ґрунтуватися на наукових даних і зразках передової практики, принципах рентабельності, економічної доступності та відповідності цілям суспільної охорони здоров'я, слід також брати до уваги культурні особливості.

8. Загальне охоплення населення: кожна людина повинна мати доступ до встановленого на національному рівні комплексу послуг зі зміцнення здоров'я, профілактики, лікування та реабілітації. Водночас звернення за цими послугами не має створювати фінансових труднощів, особливу увагу

слід приділяти бідним і незахищеним категоріям населення.

9. Урегулювання реальних передбачуваних або потенційних конфліктів інтересів: запорукою ефективності боротьби із захворюваннями є залучення широкого кола зацікавлених сторін (як державних, так і недержавних), включно з громадянським суспільством, науковими колами, представниками бізнесу, неурядовими організаціями та професійними об'єднаннями. Розробляючи та реалізуючи заходи політики, спрямовані на профілактику захворювань і боротьбу з ними, слід виключати будь-які форми невинного впливу з боку осіб і структур, які мають корисливі інтереси. У разі виникнення реальних, передбачуваних або потенційних конфліктів інтересів їх треба визнати та врегулювати.

В умовах жорсткої конкурентної боротьби та швидко змінюваної ситуації на ринку спортивні організації мають не лише концентрувати увагу на внутрішньому стані справ, але й виробляти довгострокову стратегію поведінки, яка б дозволяла встигати за змінами, що відбуваються в навколишньому оточенні. У минулому багато організацій могли успішно функціонувати, звертаючи увагу на поточну діяльність, на внутрішні проблеми, пов'язані з підвищенням ефективності використання ресурсів у поточній діяльності. Однак зараз, хоч і не змінюється завдання раціонального використання ресурсів у поточній діяльності, важливим стає здійснення такого управління, яке забезпечує адаптацію спортивної організації до швидко змінюваних зовнішніх умов. Прискорення змін в оточуючому середовищі, поява нових потреб і зміна позиції споживачів, зростання конкуренції за ресурси, інтернаціоналізація підприємництва, поява нових досягнень науки та техніки, розвиток інформаційних мереж, широка доступність сучасних технологій, зміна ролі людських ресурсів, а також низка інших причин призвели до різкого зростання значення стратегічного управління. На нашу думку, ефективність стратегічного управління залежить від рівня розроблення системи шляхів, способів, форм і методів раціонального й ефективного розміщення основних структурних елементів ринку спортивного продукту та їхнього взаємоузгодженого та збалансованого функціонування.

Висновки. Процес реформування економіки вимагає нових підходів до управління спортивними організаціями: по-перше, це ринкові методи та механізми господарювання і соціально-економічні критерії ефективності, підвищення вимог до гнучкості управління в нестабільному економічному середовищі. Науково-технічний прогрес і динаміка зовнішнього середовища змушують сучасні спортивні організації перетворюватися на все більш складні інформаційні системи. Для забезпечення керованості таких систем потрібні нові моделі, прийоми й правила управління, що відповідають складності функціонування суб'єкта економіки. Другий фактор,

що вимагає введення нових управлінських технологій – це екстремальна кризова ситуація.

Перехід України до європейських стандартів суспільних відносин, розбудова правової демократичної держави потребують наявності ефективної, гнучкої, пристосованої до нових викликів системи управління, орієнтованої на розвиток людського капіталу, що забезпечить прискорення інноваційного розвитку. Підвищення ефективності взаємодії в системі «державна – громадянська – наука – бізнес» та розбудова соціально орієнтованої економічної політики, підвищення якості національної системи управління спортивною індустрією є однією з головних умов забезпечення сталого соціально-економічного розвитку країни та основним чинником покращення якості життя людини.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні стратегій і програм, які сприятимуть ефективному розвитку спортивної індустрії в Україні.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Г. И. Человеческий капитал: взаимодействие социальных институтов, власти и бизнеса в условиях трансформирующегося российского общества: автореф. дис. ... д-ра социол. наук: спец. 22.00.03. Уфа, 2006. 40 с.

2. Хмелева Г. А. Человеческий капитал как условие формирования инновационной экономики региона: монография. Самара, 2012. 168 с.

3. Корчагин Ю. А. Человеческий капитал как фактор роста и развития или стагнации, рецессии и деградации: монография. Воронеж, 2016.

4. Двігун А. О. Реформа адміністративно-територіального устрою в Україні як чинник зміцнення територіального розвитку. *Review of transport economics and management*. 2020. № 3(19). С. 213-220. DOI: [https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3\(19\).211180](https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3(19).211180)

5. Бабенко С. С. Динаміка соціально-економічних нерівностей в Україні: масове сприйняття та структурні перетворення. *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства*: зб. наук. пр. 2009. № 15. С. 418-425.

6. Europe 2020 strategy. *European Commission*: Website. URL: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester/framework/europe-2020-strategy_en#thestrategysetouttargetsinthe5followingfields

7. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-вр. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

8. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація». Схвалено Указом Президента України від 09.02.2016 р. №42/2016. *Законодавство України*: сайт. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/42/2016>

9. Ковалева О. И. Человеческий капитал здоровья в жизни индивида и развития общества. *Вестник Ставропольского государственного университета*. 2009. № 64. С. 58-64.

10. Егорова Е. О. Капитал здоровья как компонента человеческого капитала. *Экономические науки и прикладные исследования*: материалы XII Международной научно-практической конференции. Томск, 2015. С. 387-392.

11. Health promotion and healthy lifestyles. Report by the Secretariat. *World Health Organization*: Website. 2004. URL: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/20087/A57_11-en.pdf?sequence=1&isAllowed=y

12. Global action plan for the prevention and control of noncommunicable diseases 2013-2020. 55 p. *World Health Organization*: Website. 2020. URL: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/94384/9789241506236_eng.pdf;jsessionid=BA6144FADA7776C2CF48C70EBBAAF0BB?sequence=1

References

1. Bondarenko, G. I. (2006). *Chelovecheskiy kapital: vzaimodeystviye sotsial'nykh institutov, vlasti i biznesa v usloviyakh transformiruyushchegosya rossiyskogo obshchestva* [Human Capital: Interaction of Social Institutions, Government and Business in a Transforming Russian Society]. (Dr.Sci. in Sociology Thesis, Ufa, Russia). [in Russian].

2. Khmeleva, G. A. (2012). *Chelovecheskiy kapital kak usloviye formirovaniya innovatsionnoy ekonomiki regiona* [Human capital as a condition for the formation of an innovative economy in the region]. Samara. [in Russian].

3. Korchagin, Yu. A. (2016). *Chelovecheskiy kapital kak faktor rosta i razvitiya ili stagnatsii, retsessii i degradatsii* [Human capital as a factor of growth and development or stagnation, recession and degradation]. Voronezh. [in Russian].

4. Dvihun, A. O. (2020). *Reforma administrativno-teritorial'noho ustroyu v Ukrayini yak chynnyk zmitsnennya teritorial'noho rozvitku* [Reform of the administrative-territorial system in Ukraine as a factor in strengthening territorial development]. *Review of transport economics and management*, 3(19), 213-220. DOI: [https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3\(19\).211180](https://doi.org/10.15802/rtem.v0i3(19).211180) [in Ukrainian].

5. Babenko, S. S. (2009). *Dynamika sotsial'no-ekonomichnykh nerivnostey v Ukrayini: masove spryynyattya ta strukturni peretvorennya* [Dynamics of socio-economic inequalities in Ukraine: mass perception and structural transformations]. In *Metodolohiya, teoriya ta praktyka sotsiolohichnoho analizu suchasnoho suspil'stva* [Methodology, theory and practice of sociological analysis of modern society]: Vol. 15 (pp. 418-425). [in Ukrainian].

6. Europe 2020 strategy (2020). *European Commission*: Website. Retrieved from https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester/framework/europe-2020-strategy_en#thestrategysetouttargetsinthe5followingfields

7. Konstytutsiya Ukrainy [The Constitution of Ukraine] (1996). Law of Ukraine, adopted on 1996, Jun 28, 254k/96-vr. *Legislation of Ukraine: Website*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

8. Natsional'na stratehiya z ozdorovchoyi rukhovoyi aktyvnosti v Ukraini na period do 2025 roku «Rukhova aktyvnist' – zdorovy sposib zhyttya – zdorova natsiya» [National strategy for physical fitness in Ukraine for the period up to 2025 «Physical activity – a healthy lifestyle – a healthy nation»] (2016). Approved by the Decree of the President of Ukraine on 2016, Feb 09, 42/2016. *Legislation of Ukraine: Website*. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/42/2016> [in Ukrainian].

9. Kovaleva, O. I. (2009). Chelovecheskiy kapital zdorov'ya v zhizni individa i razvitiya obshchestva [Human capital of health in the life of an individual and the development of society]. *Vestnik Stavropol'skogo gosudarstvennogo universiteta – Bulletin of the Stavropol State University*, 64, 58-64. [in Russian].

10. Yegorova, Ye. O. (2015). Kapital zdorov'ya kak komponenta chelovecheskogo kapitala [Health capital as a component of human capital]. In *Ekonomicheskiye nauki i prikladnyye issledovaniya [Economic Sciences and Applied Research]: Proceedings of the XII International Scientific and Practical Conference* (pp. 387-392). Tomsk. [in Russian].

11. Health promotion and healthy lifestyles. Report by the Secretariat (2004). *World Health Organization: Website*. Retrieved from http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/20087/A57_11-en.pdf?sequence=1&isAllowed=y

12. Global action plan for the prevention and control of noncommunicable diseases 2013-2020 (2020). *World Health Organization: Website*. Retrieved from http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/94384/9789241506236_eng.pdf;jsessionid=BA6144FADA7776C2CF48C70EBBAAF0BB?sequence=1

Надійшло 06.11.2020 р.

Науково-практичний журнал «РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА»

Науково-практичний журнал «Регіональна економіка» – це фахове науково-практичне видання, у якому висвітлюються такі теоретичні та прикладні питання: формування і реалізація державної регіональної політики в Україні, проблеми соціально-економічного життя регіонів, їх територіального розвитку, природокористування та екологічної безпеки, соціальної політики, транскордонного співробітництва, розвитку сільських територій, інвестиційно-інноваційної політики, фінансів і банківської справи.

Журнал внесений до переліку наукових фахових видань України категорії «Б» в галузі економічних наук, наказ Міністерства освіти і науки України від 02.07.2020 р. №886.

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази **Index Copernicus**, Польща – з 2012 року.

Сайт журналу: www.re.gov.ua